

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti žrtev, ki razveljavlja Okvirni sklep 2002/629/PNZ

(COM(2010) 95 konč. – 2010/0065 (COD))

(2011/C 51/10)

Poročevalec: **g. SIBIAN**

Svet je 22. julija 2010 sklenil, da v skladu s členom 304 Pogodbe o delovanju Evropske Unije Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o naslednjem dokumentu:

Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti žrtev, ki razveljavlja Okvirni sklep 2002/629/PNZ

COM(2010) 95 konč. — 2010/0065 (COD).

Strokovna skupina za zaposlovanje, socialne zadeve in državljanstvo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 2. septembra 2010.

Zaradi obnove mandata Odbora je plenarna skupščina sklenila, da bo o mnenju glasovala na oktobrskem plenarnem zasedanju, in v skladu s členom 20 poslovnika g. SIBIANA imenovala za glavnega poročevalca.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje soglasno sprejel na 466. plenarnem zasedanju 21. oktobra 2010.

1. Sklepi in priporočila

1.1 EESO podpira zavezanost EU k preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti pravic oseb, ki so žrtve trgovine, ter pozdravlja celosten in integriran pristop predloga direktive.

1.2 Trgovina z ljudmi je huda kršitev človekovih pravic in kaznivo dejanje z več vidiki, ki jih je vse treba upoštevati. Opredelitev, ki je predlagana v direktivi, zajema različne kategorije žrtev in oblike izkoriščanja, vključno s prosjačenjem in izkoriščanjem kriminalnih dejavnosti, ki sta novi področji v tem aktu. V opredelitev je zajeta tudi trgovina z ljudmi za namene odstranitve organov, ki je huda kršitev telesne integritete in človekovih pravic. EESO močno podpira to široko opredelitev kaznivih dejanj na področju trgovine z ljudmi.

1.3 EESO podpira stališče, da je treba kazenske sankcije za kazniva dejanja trgovine z ljudmi prilagoditi izjemni teži teh kriminalnih dejanj. Zato priporoča, da se sprejmejo strožje kazni in sankcije v povezavi z zasego premoženja, pridobljenega z nezakonitimi dejavnostmi. Preiskave trgovine z ljudmi morajo vključevati tudi finančne preiskave. Nujna je tudi uskladitev kazni in sankcij med državami članicami.

1.4 Poleg določitve sankcij za storilce je pri boju proti tej hudi kršitvi človekovih pravic nujno treba zagotoviti, da se

sodbe, ki jih izreče sodišče, tudi izvajajo. EESO priporoča, da se v primerih trgovine z ljudmi izključi možnost omilitve sankcije ali predčasne izpustitve iz zapor, preden se izteče navedeno obdobje iz obsodbe.

1.5 EESO podpira stališče, da so žrtve trgovine z ljudmi v ranljivem položaju in bi jih bilo treba med kazenskim postopkom zavarovati pred sekundarno viktimizacijo in nadaljnjo travmo. V zvezi s tem EESO predlaga, da se člen 7 direktive, v katerem je sedaj zapisano: „Države članice [...] predvidijo možnost, da se žrtve trgovine z ljudmi ne preganjajo ali ne kaznujejo [...]“, spremeni in izraz „možnost“ nadomesti z močnejšim izrazom, tako da bo nepreganjanje in nekaznovanje postalo pravilo in ne bo le izjema.

1.6 Glede na poseben položaj žrtev trgovine z ljudmi, EESO predlaga, da bi jim bilo treba zagotoviti brezplačno kakovostno pravno pomoč od trenutka, ko je neka oseba prepoznana kot žrtev trgovine z ljudmi.

1.7 V primeru mladoletnikov bi morali biti pomoč in podpora usmerjeni predvsem v njihovo ponovno združevanje z njihovimi družinami, če te niso bile povezane s trgovino z ljudmi.

1.8 Za uspešno ponovno vključevanje žrtev trgovine z ljudmi in preprečevanje, da ponovno postanejo njene žrtve, bi morali žrtvam dati na voljo obdobje za razmislek ⁽¹⁾, v katerem bi bile poleg zdravstvene pomoči deležne tudi izobraževanja in/ali poklicnega usposabljanja.

1.9 Tudi v primeru trgovine z ljudmi je treba uporabiti načelo nevračanja, da se žrtve zaščitijo pred pošiljanjem nazaj v državo izvora, če bi bilo tam ogroženo njihovo življenje ali svoboščine.

1.10 EESO se strinja, da bi nadaljnji ukrepi in odločitve o trgovini z ljudmi morali vsebovati preprečevanje. V zvezi s tem sta potrebna poglobljeno znanje in analiza temeljnih vzrokov trgovine z ljudmi, da bi uspešneje lahko preprečevali te dejavnike in tako zmanjšali tudi obseg trgovine z ljudmi.

1.11 Trgovina z ljudmi je tako svetovni kot lokalni problem. EESO meni, da so politike kazenskega pregona in izvršbe lahko uspešne le, če obstaja široko partnerstvo med nevladnimi organizacijami, združenji delodajalcev, zasebnim sektorjem, sindikati in vsemi ravnimi upravljanja. Za trgovce z ljudmi je treba ustvariti neugodne razmere.

1.12 Tudi civilna družba ima osrednjo vlogo pri prizadevanjih za boj proti trgovini z ljudmi. EESO pozdravlja dejstvo, da direktiva predvideva sodelovanje z organizacijami civilne družbe. Pomembno je, da so ti organi vključeni v vsako fazo tega procesa, od prepoznavanja žrtev do zagotavljanja pomoči. Organizacije civilne družbe bi lahko imele ključno vlogo pri ponovnem vključevanju morebitnih žrtev v družbo in tako posredno preventivni učinek, prispevale pa bi tudi k preprečevanju nadaljnje viktimizacije in vključenosti v trgovino z ljudmi.

1.13 EESO se strinja, da je o trgovini z ljudmi premalo primerljivih podatkov. Zato je treba v državah članicah EU usklajeno zbrati kakovostne podatke o tem pojavu in v ta namen imenovati nacionalne poročevalce.

1.14 Imenovanje organov za poročanje o tej temi bi moralo postati pravilo, njihove naloge pa jasno določene. V skladu z direktivo lahko države članice ustanovijo nacionalne organe za poročanje ali uvedejo enakovredne mehanizme. EESO meni, da bi bilo treba navesti le eno vrsto institucije in ta nacionalni organ v vsaki državi članici bi moral usklajevati politike in ukrepe na regionalni ravni in z drugimi državami članicami, da se preprečijo večje razlike med državami članicami EU.

1.15 EESO pričakuje, da bo dogovor med državami članicami o imenovanju evropskega koordinatorja za boj proti

trgovini z ljudmi na ravni EU prinesel dosledne, zadovoljive in odločne ukrepe.

2. Predlog Komisije

Predlog direktive temelji na Konvenciji Sveta Evrope in uporablja isti celosten pristop, ki vključuje preprečevanje, pregon, zaščito žrtev ter spremljanje. Poleg tega predlog vsebuje naslednje glavne elemente, ki pomenijo dodano vrednost:

- ukrepe za prilagoditev kazni glede na težo kaznivih dejanj;
- širše in bolj zavezujoče pravilo o ekstrateritorialni pristojnosti, ki države članice obvezuje k pregonu državljanov in oseb z običajnim prebivališčem v tej državi, ki so storili kaznivo dejanje trgovine z ljudmi zunaj ozemlja države članice;
- širše področje uporabe določbe o neuporabi kazni za žrtve zaradi njihove vpletenosti v kazniva dejanja, ne glede na to, katera nezakonita sredstva so uporabili trgovci z ljudmi, v skladu s protokolom iz Palerma;
- boljša pomoč žrtvam, zlasti glede medicinske pomoči, in ukrepi za zaščito;
- zagotavljanje zaščite v državi izvora, če se jih pošlje nazaj;
- posebni ukrepi za zaščito otrok, žensk in drugih ranljivih skupin, ki so žrtve trgovine z ljudmi;
- poleg tega ima vključitev vsebinsko podobnih določb v pravni red EU prednosti, namreč takojšen začetek veljavnosti ter spremljanje izvajanja teh določb, ko postanejo del pravnega reda EU.

3. Posebne ugotovitve

3.1 EESO podpira zavezanost EU k preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti pravic oseb, ki so žrtve trgovine. Cilj predloga direktive je določiti minimalna pravila za kazni na področju kaznivih dejanj trgovine z ljudmi in okrepi prizadevanja za preprečevanje tega pojava ter zaščito žrtev.

3.2 EESO pozdravlja celosten in integriran pristop direktive. Ker je trgovina z ljudmi sodobna oblika suženjstva in izredno donosen posel organiziranega kriminala, poleg tega pa v Evropi narašča (po ocenah Europola iz leta 2009), mora biti pristop EU na tem področju usmerjen v človekove pravice, celosten, osredotočen na zunanje odnose, politiko vračanja in ponovnega vključevanja, socialne zadeve, socialno vključevanje, priseljevanje in azil.

⁽¹⁾ To obdobje za razmislek bi lahko trajalo vsaj šest mesecev, kot to velja na Norveškem.

3.3 EESO ugotavlja, da direktiva obravnava najnovejši razvoj na področju trgovine z ljudmi, zato je opredelitev trgovine z ljudmi v skladu z mednarodno dogovorjenimi standardi, kot so navedeni v Protokolu ZN za preprečevanje, zatiranje in kaznovanje trgovine z ljudmi, zlasti ženskami in otroki, ki dopolnjuje Konvencijo ZN proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu, in Konvenciji Sveta Evrope o ukrepanju proti trgovini z ljudmi.

3.4 V preambuli direktive je jasno in podrobno opisano, kaj zajema pojem „posebej ranljive osebe“. Ker so otroci bolj ranljivi in v večji nevarnosti, da postanejo žrtve trgovine z ljudmi, je treba tej kategoriji žrtev nameniti posebno pozornost. EESO meni, da je treba prednostno upoštevati najboljšo korist otroka, kot to določata Konvencija ZN o otrokovih pravicah in Listina Unije o temeljnih pravicah.

3.5 Kljub temu mora opredelitev trgovine z ljudmi zajeti vse žrtve, tako ženske kot moške, in priznavati njihov morebiten ranljiv položaj.

3.6 Upoštevani so vsi vidiki tega kaznivega dejanja. Opredelitev trgovine z ljudmi zajema različne kategorije žrtev in oblike izkoriščanja, vključno s prosjačenjem in izkoriščanjem kriminalnih dejavnosti, ki sta novi področji v predlagani direktivi. V opredelitev je zajeta tudi trgovina z ljudmi za namene odstranitve organov, ki je huda kršitev telesne integritete in človekovih pravic. EESO močno podpira to široko opredelitev kaznivih dejanj na področju trgovine z ljudmi.

3.7 EESO meni, da bi morale države članice v svojo zakonodajo vključiti širšo opredelitev trgovine z ljudmi (in poleg tega izdelano terminologijo na področju boja proti trgovini z ljudmi), da bi zagotovile okvir za obravnavo tega zapletenega in razvijajočega se pojava v vseh njegovih oblikah. Upoštevati bi morali na primer tudi morebitne oblike kaznivih dejanj, povezanih z uporabo interneta in informacijskih tehnologij na splošno.

3.8 Pomemben napredek v direktivi je določitev jasnih ravni kazni in sankcij. Cilj dokumenta je zagotoviti uskladitev ravni sankcij med državami članicami.

3.9 EESO se zaveda težav pri določanju enotnih najvišjih ravni kazni pri pripravi direktive. Kljub temu je pomembno, da se kazni uskladijo, saj so razlike med državami članicami zelo velike: od treh do dvajset let zavora za temeljna kazniva dejanja in od deset let zavora do dosmrtnega zavora v obteževalnih okoliščinah. EESO meni, da je kljub razlikam med različnimi kazenskimi sistemi in politikami politika strogih in doslednih kazni z jasnimi obtožbami odgovor na vse pogostejše pojavljanje teh kaznivih dejanj.

3.10 Na podlagi trenutno razpoložljivih podatkov se ocenjuje, da je v EU vsako leto več sto tisoč ljudi žrtev trgovine,

ki izvira tako iz tretjih držav kot iz držav članic. Poleg tega je Eurojust leta 2008 zabeležil 10-odstotno povečanje števila novih primerov trgovine z ljudmi v primerjavi z letom 2007. Danes je tovrstna trgovina v eni izmed oblik prisotna v vseh 27 državah članicah, pogostnost tega kaznivega dejanja pa se povečuje.

3.11 Stopnja kazni in sankcij za tiste, ki se okoriščajo s trgovino z ljudmi, bi morala odražati težo kaznivega dejanja in delovati kot uspešno sredstvo odvračanja. Predlagane kazni bi zato lahko povišali, saj EESO meni, da zaporna kazen petih let ne odraža resnosti tega kaznivega dejanja. Strožje sankcije bi bolj odražale namen te direktive. Ustrezno bi morali prilagoditi kazni, povezane z obteževalnimi okoliščinami. Za kazniva dejanja te kategorije ne bi smeli uporabljati prakse znižanja zapornih kazni zaradi lepega vedenja ali amnestije ob državnih praznikih itd.

3.12 Zagotavljanje, da se sodbe izvajajo, je še en vidik, ki mu morajo države članice prednostno nameniti pozornost. Glede na težo kaznivega dejanja ne bi smeli dopuščati prakse znižanja zapornih kazni in predčasne izpustitve iz zavora, preden se izteče celotno obdobje, navedeno v obsodbi.

3.13 Poleg kazni, ki so določene v direktivi, bi države članice morale vključiti sankcije v obliki zasege premoženja, ki bi prizadelo bistvo ekonomskih razlogov za te dejavnosti (?), prepovedi odhoda iz države ter omejitve nekaterih državljskih in političnih pravic. Preiskave trgovine z ljudmi bi morale vključevati tudi finančne preiskave.

3.14 EESO podpira stališče, da so žrtve trgovine z ljudmi v ranljivem položaju in bi jih bilo treba med kazenskim postopkom zavarovati pred sekundarno viktimizacijo in nadaljnjo travmo. Sposobne morajo biti tudi učinkovito uveljavljati svoje pravice in prejeti potrebno pomoč in podporo.

3.15 EESO se v celoti strinja, da bi bilo treba žrtve trgovine z ljudmi zaščititi pred pregonom ali kaznovanjem za kriminalne dejavnosti, ki so povezane z njihovim položajem žrtve (npr. uporaba ponarejenih dokumentov, prostitucija, nezakonito priseljevanje itd.). Ta zaščita je potrebna, da se prepreči nadaljnja viktimizacija in spodbudi žrtve, da v kazenskem postopku pričajo proti storilcem. V členu 7 je zapisano: „Države članice [...] predvidijo možnost, da se žrtve trgovine z ljudmi ne preganjajo ali ne kaznujejo [...]“. EESO priporoča, da se izraz „možnost“ nadomesti z močnejšim izrazom, tako da bo nepreganjanje in nekaznovanje postalo pravilo in ne le izjema.

(?) Poročilo Europolu iz leta 2009 o trgovini z ljudmi v EU navaja, da gre za posel, ki prinaša več milijonov evrov na leto.

3.16 Žrtve trgovine z ljudmi bi bilo treba med kazenskim postopkom zavarovati pred sekundarno viktimizacijo in nadaljnjo travmo. Zato bi vse žrtve trgovine z ljudmi morale imeti možnost, da pričajo za zaveso ali v ločenem prostoru, tako da niso neposredno soočene s trgovci z ljudmi (storilci), kar lahko povzroči stres ali strah.

3.17 EESO meni, da bi bilo treba žrtvam trgovine z ljudmi zagotoviti brezplačno kakovostno pravno pomoč od trenutka, ko je neka oseba prepoznana kot žrtev trgovine z ljudmi. Ta pomoč je tudi v interesu države in zagotavlja, da se žrtvi ponudi ustrezna zaščita takoj, ko je to mogoče, in spodbuja prostovoljno sodelovanje v kazenskih preiskavah in postopkih.

3.18 EESO meni, da je nujno ponovno poudariti načelo nevračanja in zagotoviti, da žrtve ne bodo poslane nazaj v državo izvora, če bi bilo tam ogroženo njihovo življenje ali svoboščine.

3.19 EESO meni, da bi lahko pravilo o ekstrateritorialni pristojnosti, ki je predlagano v direktivi, povzročilo spore pri izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih.

3.20 Pomoč in podpora za otroke, žrtve trgovine z ljudmi, bi morala biti predvsem usmerjena v ponovno združevanje otrok z njihovimi družinami, če te niso bile povezane s trgovino z ljudmi.

3.21 Za uspešno ponovno vključevanje žrtev trgovine z ljudmi in preprečevanje, da ponovno postanejo žrtve trgovine z ljudmi, bi morali žrtvam dati na voljo obdobje za razmislek⁽³⁾, v katerem bi bile poleg zdravstvene pomoči deležne tudi izobraževanja in/ali poklicnega usposabljanja. Obdobje za razmislek ne bi smelo biti odvisno od pričanja žrtev proti storilcem in od njihove prostovoljne vrnitve v državo izvora.

3.22 EESO se strinja, da bi nadaljnji ukrepi in odločitve o trgovini z ljudmi morali vsebovati preprečevanje, pa tudi zaščito in pomoč žrtvam ter močnejše sodelovanje med vsemi akterji.

3.23 Države članice bi morale upoštevati tudi temeljne vzroke trgovine z ljudmi, ki jih predstavljajo revščina in svetovne razlike na področju pravne države. Neenakomerna porazdelitev bogastva, pomanjkanje izobrazbe, diskriminacija, slabo upravljanje, visoka stopnja brezposelnosti, slab sistem kazenskega pregona, oboroženi spopadi in korupcija ustvarjajo ugodne razmere za trgovino z ljudmi. Boj proti tem dejavnikom bi omejil tudi obseg trgovine z ljudmi.

⁽³⁾ To obdobje za razmislek bi lahko trajalo vsaj šest mesecev, kot to velja na Norveškem.

3.24 Opredelitev pravne osebe, ki lahko odgovarja za kaznivo dejanje v zvezi s trgovino z ljudmi, v direktivi sicer izključuje državne organe ali organe javne uprave, ki izvršujejo državno oblast, vendar je pomembno, da državni organi z največjimi prizadevanji ugotovijo in preprečijo sodelovanje ali vpletenost javnega sektorja v trgovino z ljudmi. Javne službenice, vpletene v tovrstna nezakonita ali kazniva dejanja, je treba brez izjeme kazensko preganjati in obsoditi.

3.25 Države članice morajo upoštevati, da je trgovina z ljudmi odvisna tudi od ponudbe in povpraševanja. V zvezi s tem bi bilo treba sprejeti ukrepe za zmanjšanje povpraševanja, saj bi s tem omejili dejansko trgovino z ljudmi. Če bi države članice sprejele ustrezne ukrepe za zmanjšanje povpraševanja, ki spodbuja vse oblike izkoriščanja, in ukrepe za zmanjšanje nevarnosti, da ljudje postanejo žrtve trgovine z ljudmi, bi bil narejen pomemben napredek za zmanjšanje števila teh kaznivih dejanj.

3.26 Trgovina z ljudmi je tako svetovni kot lokalni problem. EESO meni, da so politike kazenskega pregona in izvršbe lahko uspešne le, če obstaja široko partnerstvo med nevladnimi organizacijami, združenji delodajalcev, zasebnim sektorjem, sindikati in vsemi ravnmi upravljanja. Za trgovce z ljudmi je treba ustvariti neugodne razmere.

3.27 V skladu z direktivo mora vsaka država članica izvesti ukrepe za informiranje in ozaveščanje ter raziskovalne in izobraževalne programe, po potrebi v sodelovanju z organizacijami civilne družbe, katerih namen je zmanjševanje nevarnosti, da bi ljudje, zlasti otroci, postali žrtve trgovine z ljudmi. EESO meni, da enkratne kampanje niso dovolj učinkovite in predlaga neprestane kampanje izobraževanja na evropski ravni.

3.28 EESO pozdravlja dejstvo, da direktiva predvideva sodelovanje z organizacijami civilne družbe. Pomembno je, da so ti organi vključeni v vsako fazo tega procesa, od prepoznavanja žrtev do zagotavljanja pomoči.

3.29 Organizacije civilne družbe bi lahko imele ključno vlogo pri ponovnem vključevanju morebitnih žrtev v družbo in tako posredno preventivni učinek, prispevale pa bi tudi k preprečevanju nadaljnje viktimizacije in vključenosti v trgovino z ljudmi. Države članice bi morale pri zagotavljanju pomoči tesno sodelovati z nevladnimi organizacijami. V sodelovanju z nevladnimi organizacijami bi lahko podprle uvedbo odprtih telefonskih števil za informacije in pripravile druge informacijske vire za ogrožene skupine, žrtve trgovine z ljudmi in njihove družine.

3.30 EESO poudarja, da je Evropska komisija ⁽⁴⁾ sprožila ciljno usmerjen razpis za predloge v okviru posebnega programa *Preventiva in boj proti kriminalu*, ki je del splošnega programa *Varnost in varstvo svoboščin*. Namen je okrepiti politiko EU za boj proti trgovini z ljudmi, rezultat pa naj bi bilo izboljšanje nezakonodajnih ukrepov za boj proti trgovini z ljudmi. V zvezi s tem so prednostne naloge za leto 2010 naslednje: preprečevanje, zaščita žrtev, pregon in preiskovanje storilcev, mehanizmi za usklajevanje in sodelovanje ter zbiranje podatkov. V okviru programa je na voljo 4 milijone EUR in predvideno financiranje 12 projektov. To je dober začetek, vendar pa potrebujejo nevladne organizacije, dejavne na področju boja proti trgovini z ljudmi, precejšnjo podporo, zato bi se morale države članice zavezati k podpori organizacij civilne družbe v zvezi s tem.

3.31 EESO meni, da bi lahko s samoregulacijo (npr. pravila ravnanja), praksami pravične trgovine in upravljanjem oskrbovalne verige v industriji zagotovili, da žrtve trgovine z ljudmi ne bi bile prisiljene delati in s tem vključene v proizvodnjo izdelkov in opravljanje storitev podjetij. Zelo dobrodošle metode za preprečevanje tega pojava so tudi smernice o dobrih praksah v zvezi z zaposlovanjem delavcev migrantov in dvostransko sodelovanje med državami, od koder delavci prihajajo, in državami gostiteljicami pri spremljanju zaposlovanja in delovnih razmer delavcev migrantov.

3.32 Ker ukrepov proti trgovini z ljudmi ni mogoče omejiti na sprejetje zakonodajnih instrumentov in je treba izvajati dodatne, nezakonodajne ukrepe, kot so zbiranje in prenos podatkov, sodelovanje, razvoj partnerstva in izmenjava najboljše

prakse, želi EESO poudariti, da je potreben enoten in dosleden pristop na evropski ravni.

3.33 EESO se strinja, da je o trgovini z ljudmi premalo primerljivih podatkov. Zato je treba v državah članicah EU usklajeno zbrati kakovostne podatke o tem pojavu in zato imenovati nacionalne poročevalce.

3.34 Imenovanje organov za poročanje o tej temi bi moralo postati pravilo, njihove naloge pa jasno določene. V skladu z direktivo lahko države članice ustanovijo nacionalne organe za poročanje ali uvedejo enakovredne mehanizme. EESO meni, da bi bilo treba navesti le eno vrsto institucije in ta nacionalni organ v vsaki državi članici bi moral usklajevati politike in ukrepe na regionalni ravni in z drugimi državami članicami, da se preprečijo večje razlike med državami članicami EU.

3.35 Čeprav je vprašanje trgovine z ljudmi vključeno v mnoge sporazume med Evropsko unijo in tretjimi državami (na primer v strateško partnerstvo med Afriko in Evropsko unijo in vzhodno partnerstvo, poleg tega pa je ena od prednostnih tem sporazumov o stabilizaciji in pridruženju med EU in Zahodnim Balkanom), EESO meni, da bi moral postati boj proti trgovini z ljudmi ena od prednostnih nalog teh sporazumov. Treba bi se bilo aktivno lotiti sklenitve podobnih sporazumov med EU in drugimi državami.

3.36 EESO pričakuje, da bo dogovor med državami članicami o imenovanju evropskega koordinatorja za boj proti trgovini z ljudmi na ravni EU prinesel dosledne, zadovoljive in odločne ukrepe.

V Bruslju, 21. oktobra 2010

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Staffan NILSSON

⁽⁴⁾ Generalni direktorat za pravosodje, svobodo in varnost, direktorat F: varnosti, enota F4: finančna podpora – varnost.